MAGAZIN sportiv MAGAZIN

PETRE MÎNDRU, AŞA CUM NU-L CUNOAŞTEŢI!

Toast, luni seara în casa actorului Florin Piersic. Se sărbătoreau cei 32 de ani ai jucătorului P. Mîndru (n. 13 septembrie 1935). Amfitrionul lansează prima urare: „Iţi doresc o sănătate de fier şi un car cu ani; vreau ca adevărata ta tinereţe sportivă de-abia de acum să înceapă. Pentru asta însă, trebuie să uiţi că eşti cel mai bătrîn portar al Diviziei naţionale A şi, să fii convins în acelaşi timp, că pentru echipa ta contezi ca... prima roată de la car!"

— Sînt ultimul om al generaţiei mele — constată sărbătoritul, ultimul mohican al „noului val" care s-a instalat la Progresul între 1955—1956: Dinulescu, Smărăndescu, Mafteuţă, Oaidă. Mateianu a venit ceva mai tîrziu şi era niţel mai copil.

...Şi, din roata timpului au fost reactualizaţi cei 11 ani de activitate pe care fidelul jucător al clubului Progresul i-a dăruit neîntrerupt, echipei sale. Nu sînt uitate nici începuturile: lupta cu rezistenţa mingii de cîrpă şi obstrucţia părinţilor:

— Parcă mai ieri mă aduna tata de pe „maracanele" din 13 Septembrie. N-am să uit lecţiile de morală! Leit-motivul: „n-ai voie să joci fotbal". Zadarnic! Poarta mă atrăgea ca un magnet. A înţeles tata că sînt un fel de fier tare şi, călcîndu-şi pe inimă mi-a dat ... dezlegarea pentru piticii Rapidului. Mi-a pus însă şi condiţia: „Nu intri în poartă; post periculos". Mă îndemna în schimb — paradoxal — să fac box: „Ei da, ăsta, adevărat sport al curajului!" I-am promis că mă pregătesc pentru postul de fundaş. La primul meu meci oficial, disputat pe Republicii, mi-am invitat şi părinţii. M-au căutat printre jucătorii de cîmp, dar m-au descoperit echipat în negru şi parînd mingi grele. Am avut o zi inspirată, asta a fost marca mea şansă. „Mîndru" de mine, tata mi-a dat în ziua aceea prima bere şi încuviinţarea să joc fotbal. Sînt 17 ani de atunci!

Mîndru la un antrenament de... dans. Profesor, soţia sa, balerină la Teatrul de estradă „C. I. Tănase"

— Ai avut o epocă norocoasă, apreciază cineva.

— Cînd pici într-o perioadă în care există un vîrf de talia lui Voinescu, este un ghinion.

— Şi totuşi, eşti un portar norocos, insistă primul.

Răspunsul vine, de data asta, din partea M ei, soţia:

— Confundaţi! Un plasament bun, o anticipare a fazei, o intervenţie oportună, nu înseamnă şansă. Cînd l-am cunoscut, eu l-am apreciat în primul rînd, ca portar. Şi ne-am căsătorit. Au fost ani prosperi, în care am realizat foarte multe lucruri, apreciază ea. Atît în gospodărie — casă, confort, maşină — cît şi în profesiunea noastră: soţul e acum inginer agronom, iar eu am trecut, recent, pragul admiterii la Institutul de ştiinţe juridice.

— Un singur lucru n-am putut obţine, intervine Mîndru, zîmbind: s-o determin să devină suportera Progresului. N-o pot converti de la Steaua!

— Pentru că sîntem în ziua urărilor, ce-ţi doreşti pentru viitor? — întreb eu.

— În sport nu mai fac anticipaţii. „Fortuna", mi-a cam jucat feste...

Mă gîndesc la cei care îl consideră pe Mîndru un portar norocos şi nu le dau dreptate, pentru că, deşi Mîndru este un jucător talentat şi un sportiv de o rară conştiinciozitate, a gustat de prea puţine ori „licoarea fermecată": doar şase selecţionări în A şi 3 la B. Şi, numai o dată a sorbit cupa pînă la fund: Torino '63.

— Nu voi abandona însă fotbalul, reia el, înainte de a face un sezon mare. Jubiliar! Cred că nu va fi greu pentru că resursele sînt departe de a fi epuizate. Cît priveşte echipa n-o voi părăsi decît după ce se va instala undeva sus. La asta ne puteţi ajuta şi voi, ziariştii. „În cei căzuţi nu trebuie să dai, trebuie să-i ajuţi să se ridice", spune el... profetic. Eu aşa am să procedez cînd voi converti uneltele: balonul în condei.

— Intenţionezi, deci, să faci ziaristică!

— Mi-au sugerat Picchi şi Albert. Ei au şi început deja reprofilarea.

— Ca... ziarist, cum vezi meciul de duminică?

— În avancronică, sub titlul „Din nou lanterna în duel cu liderul" (identic cu cel de duminica trecută) le-aş cere băieţilor să-şi relaxeze crisparea, să depăşească tracul cu care au intrat în acest campionat, să aibă mai multă încredere în posibilităţile lor. Lui Mîndru i-aş cere să apere de 10.

— Eu văd şi cronica — completez eu. În titlu: „Progresul a sport, în sfîrşit, ghinionul"; ca supratitlu: „Mîndru a apărat magistral".

NUŞA MUSCELEANU

ARBITRUL

La un meci de fotbal de categoria inferioară disputat la Palermo nu s-a prezentat arbitrul de centru delegat. Cum în tribune nu era nimeni care să preia această misiune, organizatorii şi-au adus aminte că într-un cartier mărginaş locuieşte fostul arbitru Tino Brazzi. Acesta a primit invitaţia cu plăcere, ducînd sarcina la bun sfîrşit, în ciuda celor... 80 de ani ai săi!

Gînduri de spectator

Unele echipe de fotbal folosesc în apărare betonul. Şi totuşi nu construiesc nimic.

★

Atît cosmonauţii cît şi atacanţii se simt atraşi de corpurile cereşti pe care ar vrea să le atingă. Cu o diferenţă: unii vor cu racheta, ceilalţi cu... balonul!

★

Bine că în deschidere la jocurile de campionat se dispută şi cîte un meci de pitici. Mai vede şi publicul fotbal!

★

Există unii arbitri care nu acordă niciodată oaspeţilor lovituri de la 11 metri. Deh, vor să arate gazdelor că ei sînt chiar nişte... cavaleri ai fluierului.

★

La fotbal, portarii sînt aşezaţi prea departe unul de altul. Şi e păcat. Nu pot schimba între ei o vorbă, două, să nu se plictisească întrucît la meci nu prea au ce face.

★

Unele echipe folosesc în apărare „lacătul". Aşa, e drept, nu pătrund adversarii. Dar într-o zi s-ar putea să nu mai pătrundă nici spectatorii.

★

Degeaba au plasă porţile. Că de multe ori în ele nu se prinde nici un gol.

RADU POP

DESPRE ATLETISM

● Aviz săritorilor în lungime: cine sare departe, poate să ajungă tocmai la... Ciudad de Mexico!

● Vremea trece şi la multe probe performanţele... rămîn în... proiecte

● Sînt performanţe şi performanţe. Iată una grozavă: să tot fii considerat „tînără speranţă" pînă ce, în loc de campion, devii... pensionar.

● Aruncarea ciocanului se face din cerc. Un cerc care se poate transforma în... cinci cercuri (olimpice).

B. MIRCEA

— Ha, ha, ha, şi doar ţi-am spus că la sprintul ăsta cu premii primul sosit cîştigă un frigider!!! Desen de ADRIAN ANDRONIC

POŞTA MAGAZIN • Poşta Magazin • POŞTA MAGAZIN

SEBASTIAN MALTEZEANU, BRAŞOV. Ne „mîncaţi" tot spaţiul, cerîndu-ne numele golgeterilor campionatului nostru. Renunţ să vă cert, ca să nu consum şi restul de spaţiu! Notaţi: 1946—47: Bonihadi (U.T.A.) 23, 1947—48: Bonihadi (U.T.A.) 49, 1948—49: Vaczi (I.C.O.) 24, 1950: Andrei Rădulescu (Rapid) 18, 1951: Vaczi (I.C.O.) 21, 1952: Ozon (Dinamo Buc.) 17, 1953: Ozon (Dinamo Buc.) 13, 1954: Ene I (Dinamo Buc). 20, 1955: Ciosescu (Ştiinţa Tim.) 18, 1956: Alexandrescu (C.C.A.) 18, 1957—58: Ciosescu (Şt. Tim.) 22, 1958—59: Ene II (Rapid) 16, 1959—60: Constantin (Steaua) 20, 1960—61: Constantin (Steaua) 22, 1961—62: Constantin (Steaua) 24, 1962—63: Ionescu (Rapid) 20, 1963—64: Pavlovici (Steaua) şi Frăţilă (Dinamo Buc.) 19, 1964—65: Adam („U" Cluj) 18, 1965—66: Ionescu (Rapid) 24, 1966—67: Oblemenco („U" Craiova) 17.

VILMA IONESCU, IAŞI, ANA PANTIRU, BACĂU, SILVIA HUMAS, CONSTANŢA. Adresa lui Franz Beckenbauer? Să ştiţi că sînt geloş! Să mă... stăpînesc totuşi: F. C. Bayern, Landwehrstrasse 23, München VIII.

GABRIEL ENCIU, BUCUREŞTI. Mă grăbesc să rectific: Viitorul — Dinamo Bucureşti 1—0. Ştiţi cine a înscris golul victoriei? Gherghell, pe atunci jucător la Viitorul!

DORIN NISTOR, COMUNA CULPENI. Am reţinut una dintre „cugetările... rotunde" trimise de dv: „Cum să aibă goluri la activ, cînd are goluri în... pregătire?".

V. GEAMĂNU, TG. JIU. „În meciul Victoria Tg. Jiu — Electroputere Craiova, un jucător local a executat un corner şi mingea s-a lovit de arbitrul M. Bioian (Turnu Severin), ieşind apoi din teren. Arbitrul a dictat repunerea mingii în joc de la 6 metri". Arbitrul a procedat regulamentar. Poate că nu la fel de regulamentară a fost poziţia pe teren a acestuia. Dacă, lovindu-l, mingea nu se ducea în aut, ci în poartă? Era gol valabil! Şi asta îi mai trebuie unui arbitru. N-are destule bucluc uri cu ofsaidurile şi cu loviturile de la 11 metri?...

V. I. TACU, PLOIEŞTI. Să ascultăm părerea dv. despre şah: „Jocu-acesta nu-i fotbal/ E un sport original / Ca să fii eficient / Cere şi-un pic de talent". Şi epigrama are acelaşi lucru. Dar probabil că n-aţi ştiut...

IOAN POSTELNICU, COMUNA STILPENI. Cum este stabilită ordinea meciurilor în cuplaje? Cît se poate de simplu. Se adună „locurile" pe care le ocupă echipele respective în clasament. Perechea de echipe care obţin apoi, prin împărţire, cifra cea mai mică, joacă în „vedetă".

V. VASILIU, VASLUI. — Ce ar putea însemna altceva „F. C. Argeş", decît „Fotbal Club Argeş"?

I. MIHAI, BUCUREŞTI. Aţi ticluit o epigramă, apropo de faptul că în acest început de campionat, Dan Coe a alergat de multe ori fără rost:

— Coe Dan de ce aleargă
Tot terenul? Are rost?
— Are, zic. De la o vreme,
Caută... pe cel ce-a fost!

IONIŢĂ NICOLAE, BUCEGI PUCIOASA. — Aţi pierdut! În cel de al doilea meci de fotbal dintre România şi Spania, disputat la Bucureşti şi încheiat cu victoria noastră (3—1) în poartă a fost Voinescu, nu Mîndru. Am citit încheierea: „Vă mulţumesc pentru răspuns". Nu prea îmi vine să cred!

„Poşta Magazin" de astăzi apare fără tradiţionalele şi sugestivele vignete ale lui N. Claudiu. Absenţa desenatorului este motivată. De vineri seara, Claudiu este fericitul tată a două fetiţe: Ioana şi Ana. Duble felicitări!

ION POŞTAŞU

FOTBAL

Preludiu victorios la meciul cu Ferencvaros

Jiul — F.C. Argeş 0-1 (0-1)

Stadionul Jiul; spectatori 8 000; timp ploios, teren desfundat; a marcat: Dobrin min. 22. Arbitru: Petre Sotir (Mediaş) ★★★.

JIUL: Zamfir 5 (min. 46 Căunei 6) — Talpai 6, Georgevici 6, Stocker 5, Stoichiţoiu 5 — Toia 5, Sandu 8 — Achim 6, Libardi 5, Ionescu 5, Peronescu 5.

F.C. ARGEŞ: Coman 8 — I. Popescu 8, Barbu 8, Ilie Stelian 8, Vulpeanu 5 — Ioniţă 6 (min. 71 Prepurgel), Olteanu 7 — Kraus 7, Ţurcan 5, Dobrin 8, Jercan 6.

Ne aflăm în min. 22 al partidei. Deosebit de insistent în duelul cu Stoichiţoiu, fundaşul său direct, Kraus a smuls o lovitură de colţ pe care a executat-o tot el: cu mare precizie pînă la Dobrin şi acesta printr-un spectaculos volé executat din afara careului mare, a lăsat apă adversă, inclusiv pe Zamfir, ca la... dentist. Fază clasică, clară, după tipicul jocului practicat astăzi de argeşeni, în funcţie de specificul adversarului şi de terenul desfundat. În linii mari organizarea de ansamblu a formaţiei oaspe, în spaţiul de joc, a fost 1—4—3—3—, noutatea aducînd-o Dobrin pus să migreze între cei doi mijlocaşi, dar cu sarcini mai mult ofensive. Din această porţiune a terenului, Dobrin a creat împreună cu Ioniţă şi Olteanu, primul avanpost de stopare a acţiunilor ofensive declanşate de adversari, precum şi rampa de lansare a contraatacurilor purtate de predilecţie pe partea lui Kraus. Nu putem încheia aprecierile de ansamblu, referitoare la jocul formaţiei oaspe, fără a sublinia rodnicul aport adus de cei din ultima linie: I. Stelian, Barbu, I. Popescu, care, multă vreme din repriza secundă au avut de suportat durul asalt declanşat de petroşeneni.

De partea cealaltă, Jiul a repetat „la indigo" unele din evoluţiile sale acasă, încheiate cu rezultate nefavorabile. Încurajată de public, formaţia gazdă a atacat şi de data aceasta cu insistenţă, dar — în cea mai mare parte din timp — parcă legată la ochi. Cu o mare risipă de energie, însă total contraindicat din punct de vedere tactic. A fost neplăcut pentru noi să-i vedem pe fotbaliştii de la Jiul conducînd balonul, cînd trebuia să-l paseze, învîrtindu-se fără rost într-un carusel al erorilor la mijlocul terenului, trimiţînd mingile stereotip la bătaie, înalt, în faţa porţii lui Coman. O dată, de două ori, de trei ori... pînă la exasperare. Pe bună dreptate, în aceste condiţii, cineva din tribună deplîngea absenţa mijlocaşului Crăciun, singurul care la Jiul face „opinie separată" folosind pasa lungă în diagonală pe direcţia Peronescu. Vom remarca totuşi — în mod special — aportul mijlocaşului Sandu, mai activ şi mai lucid decît restul coechipierilor săi, şi singurul care — la „bara" din min. 72, — a făcut să îngheţe pentru o clipă inimile jucătorilor piteşteni.

G. NICOLAESCU

Ieri, în divizia B

C.S.M.S. IAŞI—C.F.R. PAŞCANI 1—0 (0—0)

IAŞI 16 (prin telefon). — Derbiul diviziei B, seria I, a revenit la limită, formaţiei locale. Ferovarii au dat o ripostă dîrză şi nu a lipsit mult ca să plece cu un punct la Paşcani. Unicul gol a fost marcat în urma unei combinaţii, dintre Cuperman şi Lupulescu, şutul ultimului ricoşînd din piciorul portarului Mocanu, în pieptul lui Drăgan şi apoi în poartă (min. 78). D. Diaconescu, coresp. principal.

METALUL BUCUREŞTI—PORTUL CONSTANŢA 3—1 (2—1)

TIRGOVIŞTE, 16 (prin telefon). — Bucureştenii au jucat mai bine, atît în apărare cît şi în atac. Jucătorii de la Portul au atacat sporadic, practicînd un joc dur. În min. 80 jucătorul Carabas (Portul) a fost eliminat pentru proteste la deciziile arbitrului şi lovirea intenţionată a adversarului.

Au marcat: Voinea (min. 15, 75), Chiru (min. 20), respectiv Bukosi (min. 30).

M. Avanu, coresp. principal.

Arbitrii meciurilor

● PETROLUL – UNIVERSITATEA CLUJ: A. Bentu la centru, ... G. Ghimigean (toţi din Bucureşti) la tuşă; I. Hrisafi şi ...

● DINAMO BACĂU – UNIVERSITATEA CRAIOVA: E. Martin la centru, D. ...săcescu şi M. Bică (toţi din Bucureşti) la tuşă;

● PROGRESUL – A.S.A. TG. MUREŞ: A. Macovei (Bacău) la centru, C. Bu...ruz (Bacău) şi G. Bîrsan (Galaţi) la tuşă;

● RAPID – FARUL: V. Dumitrescu la centru, G. Limona şi V. Pădureanu (toţi din Bucureşti) la tuşă;

● U.T.A. – STEAUA: M. Rotaru (Iaşi) la centru, A. Pop (Cluj) şi S. Mureşan (Turda) la tuşă;

● STEAGUL ROŞU – DINAMO BUCUREŞTI: Z. Drăghici la centru, S. Ni...olau şi G. Manole (toţi din Constanţa) la tuşă.

Despre „obiectivitatea" unor suporteri craioveni

De prin părţile Olteniei au continuat să ne sosească scrisori referitoare la meciul Universitatea Craiova — F.C. Argeş, disputat în urmă cu aproape două săptămîni. Bineînţeles că expeditorii apă... ră decizia luată ... Vinbitrul Ritter ... a trimis tilă Julea ne... chiar şi o ... pe poziţia jucă... cării gomomentul ma... piteştului de căt... noastră teni). Redacţia ... punctul şi-a precizat ... ra acesde vedere asu... şi contei chestiuni ... mai siderăm că ... revenim. este cazul să ... totuşi de

Am amintit ... fiindcă aceste scrisori ... din ele în unele ... va afiram găsit cît ... mătoare maţii surpr... la jucădespre persoa... Oblemenco, torului Ob... ştie, aDupă cum se ... a făcut cest fotbalist ... publicao declaraţie, ... ostru, în tă în ziarul ... a că gocare se apreci... arbitrul lui anulat de ... perfect Ritter a fost ... opinie valabil. Simpl... Obleexprimată de ... o vie menco a stîrn... rîndurile agitaţie în ... echipei suporterilor ... nu pucraiovene. Şi ... care i-au ţinut au fost cei ... ustă dinfăcut din ace... p de aclaraţie un ... roşindu-i cuzare ... seritatea. deschis ... ar, unii Mai ... aşa-zişi dintre aceşti ... căutat suporteri au ... că, faţă să-l onegreze ... crîndu-l de ... trimise în scrisorile ... redac... ... funecţe. Astf... tov. Vasile Baltaz... ar din Craiova ne s... pune că Oblemenco ar ... fi venit la meciul de ... verificare Universitatea ... A.S.A. Tg. Mureş în stare de ebrietate, că refuză să participe la antrenamente ameninţînd cu plecarea la altă echipă şi că declaraţia dată ziarului nostru a fost făcută din necaz că nu a jucat în meciul respectiv, meci în care formaţia locală a dovedit că poate cîştiga şi fără el. Un alt suporter craiovean, Alex. Fodor, ne sugerează, de asemenea, că Oblemenco n-ar fi accidentat, dar că antrenorii îl ţin pe tuşă deoarece duce o viaţă nesportivă (băutură, femei etc.), precum şi din cauza... declaraţiei publicată în „Sportul popular" (?!).

Fireşte, ne vine greu să credem în justeţea acestor afirmaţii. Dar chiar dacă am admite că lucrurile stau astfel în realitate, oare de ce nu au făcut respectivii „suporteri" aceste dezvăluiri pînă acum şi au aşteptat prilejul declaraţiei lui Oblemenco? Dacă n-ar fi existat această declaraţie ar fi spus ei cele de mai sus? Doar nu mai departe decît în urmă cu cîteva săptămîni un val de scrisori din Craiova aduceau reproşuri federaţiei că nu-l premiază pe Oblemenco pentru titlul de golgeter. Era el atunci băiat bun şi acum nu mai este? Sau mai degrabă s-a schimbat ceva în optica unor suporteri ai echipei craiovene?

În orice caz, se pare că mai este cale lungă pînă ce toţi simpatizanţii din Craiova ai actualului lider al Diviziei A de fotbal vor deveni obiectivi. Dacă Oblemenco, pentru o simplă opinie, cade în dizgraţia unora din aceşti suporteri, nu ne mai mirăm nici de faptul că fostul fotbalist craiovean Eftimie, adulat altădată de întregul oraş, este acum huiduit pe stadionul pe care a luptat pentru culorile Universităţii deoarece joacă în echipa adversă. Poate că ar trebui ca masa mare a spectatorilor corecţi, nepătimaşi, din Craiova să-i influenţeze şi pe aceşti (mult mai puţini la număr) suporteri neobiectivi care, prin manifestările lor de tot felul, viciază atmosfera sportivă de pe stadioane şi din afara lor.

C. FIRĂNESCU

P.S. Într-o discuţie avută ieri dimineaţă la sediul redacţiei cu antrenorii echipei craiovene, R. Cosmoc şi Gh. Nuţescu, aceştia au precizat că Oblemenco este în mod real indisponibil (chiar în cursul aceleiaşi dimineţi i s-a pus piciorul în ghips) şi că el nu se face vinovat de viaţă nesportivă aşa cum încearcă să ne convingă cei ce ne-au scris.

C. F.

DIALOG CU CITITORII

NATAŢIE Bucureşti—Varşovia, 95-55 şi 3 recorduri

În prima zi a concursului internaţional de înot dintre reprezentativele Bucureştiului şi Varşoviei, selecţionata Capitalei şi-a asigurat un avans confortabil de puncte. Mai important decît acesta, ni se par cele trei recorduri realizate de *Adalbert Covaci* la 100 m delfin, *Petre Teodorescu* la 100 m bras şi *ştafeta 4x100 m liber* (fete).

Rezultate tehnice: 400 m liber (f): 1. Balaban (B) 5:07,2; 2. Boroş (B) 5:29,4; 3. Kogowska (V) 5:39,8; 4. Woinowska (V) 5:45,7; h.c.: Simionova (sel. sind. U.R.S.S.) 5:22,5; 100 m liber (m): 1. Gomula (V) 56,1; 2. Schier (B) 57,8; 3. Demetriad (B) 58,2; 4. Klonowski (V) 60,5; h.c.: Kinţel (U.R.S.S.) 58,7; 100 m spate (f): 1. Andt (B) 1:1..,8; 2. Kok (B) 1:1..7,6; 3. Tiinska (V) 1:25,4; ... Kopaniak (V) 1:2...; 100 m spate (m): 1. ... Giurasa (B) 1:05,7; 2. Benede... (B) 1:0..7,2; 3. Koled (V) 1:...7,5; 4. Maki (V) 1:...1,0; h.c.: Isako (U.R.S.S.) 1:04,8; 100 m bras (f): 1. Franke (V) 1:22,8; ... Traczawyka (V) 1:23,6; 3. Stănesc... (B) 1:...4,2; 4. Mog... (B) 1:...6,9; 100 m bras (m): 1. Teodorescu (B) 1:...12,5 — rec. jun. cat. a II-a (v.r.: Teodorescu 1:13,0); 2. Kowski (V) 1:...9; 3. ...ăruleanu (B) 1:16,...; 100 m delfin (f): 1. Sterner (B) 1:11, 2. Cerbeanu (B) 1:12,0; 3. K... Opaniak (V) 1:42,6; 4. Ujm (V) 1:...3,4; 100 delfin (m): 1. Covaci (B) 1:02,1 — ... seniori şi jun. (v.r.: Covaci 1:02; 2. Szulc (V) ...; 3. Băin (B) ...; 4. Fondelinski (V) 1:03,2; ... m mixt (f): 1. Grecka (V) ...; 2. Ştefănescu (B) 2:44,6; 3. Anei (B) 2:57,8; 4. Corzkowska (V) ...; h.c.: J... elesnikova (U.R.S.S.) ...; 200 m mixt (m): 1. Slavic (B) ...; 2. V. Moraru (B) 2:23,6; 3. Makay ...; 2:36,8; 4. Sandoraj (V) 2:38,4; h.c.: ...rovici (U.R.S.S.) 2:25,7; 800 m liber (m): 1. Nagy (B) 9:34,0; 2. G. ...aru (B) 9:47,2; h.c.: Kovaliov (U.R.S.S.) 10:01,0; 4x100 m liber (f): 1. Bucureşti (Gonos, Schuler, Hahanu, Boroş) 4:37,0 — rec. junioare cat. a II-a (v.r.: Şcoala sportivă nr. 2 4:41,7); 2. Varşovia 4:49,0; 4x100 m liber (m): 1. Bucureşti 3:53,3 (Demetriad, V. Moraru, Götter, Schier), 2. Varşovia 3:54,4. Clasament pe echipe după prima zi: 1. Bucureşti 95 p, 2. Varşovia 55 p. Concursul continuă astăzi, la bazinul Dinamo, de la ora 18.

In fotografia noastră, vă prezentăm un moment de lucru al operatorului de televiziune S. Eugen, care a ţinut să filmeze pe o ploaie torenţială pe înotătorii remarcaţi. În cazul de faţă, bucureşteanul Dan Demetriade, component al ştafetei cîştigătoare

BASCHET

R.D.G. — România 74-63

VARŞOVIA, 16 (prin telefon). În prima zi a turneului internaţional din localitate, reprezentativa României a întîlnit echipa R. D. Germane de care a fost întrecută cu 74-63 (46-26).

În celălalt meci al zilei, Polonia a dispus de Ungaria cu 72-53 (40-33). În continuarea turneului România va juca, în ordine, cu Polonia şi cu Ungaria.

OBRAZUL RUGBIULUI

(Urmare din pag. 1)

cesiv nervos, grefat pe evidenta importanţă a mizei jocului. Întîi, o primă jumătate de meci steril, în care dominarea teritorială (de altfel — fapt dovedit şi de rezultatul final — neesenţială în rugbi) le-a aparţinut clar dinamoviştilor. Apoi, un joc ceva mai viol al griviţenilor urmat de prima (şi credem, singura valabilă) concretizare: lovitura de pedeapsă magistral transformată de Irimescu. Din păcate, nu mai avem de semnalat decît un lung şir de eliminări: griviţeanul Oblemenco în min. 30, apoi, pe perechi, Ţuţuianu (Dinamo) şi V. Rusu (lovire reciprocă) în min. 50 Dinu (Griviţa Roşie) şi Ene (idem) în min. 68. Eliminările n-au rezolvat însă nimic: în min. 73 am avut nefericitul prilej de a asista la începutul unei bătăi generale prelungite, începută pe perechi şi completată prin participarea unor elemente huliganice din public (ce facil este accesul nechemaţilor în incinta terenului!). Nici măcar faza iniţială a răfuielii n-a văzut-o arbitrul a stat cu spatele, inocent şi netulburat, la trei-patru „simultane" de pugilat în perechi. În afara celor eliminaţi, au mai fost destui jucători din ambele echipe care trebuiau să termine mai devreme meciul. Ne pare rău că e vorba şi de nume consacrate pe plan internaţional sau în curs de afirmare şi cu pretenţii la lotul naţional (în care, sperăm, certificatul de bună purtare va fi cerut la... uşă). Iată-i: V. Marinescu, Şerbu (în special) şi Demian de la Griviţa Roşie, Zlătoianu şi Fugigi de la Dinamo. Sînt doar cei ce s-au... „distins"!

Cerem ca cele întîmplate să nu rămînă fără „plată" după faptă, iar antrenorii şi conducerile celor două secţii — şi ale cluburilor respective — să dea prompt satisfacţie opiniei publice. Ni se pare că în rugbiul nostru au pătruns ura faţă de adversar şi dispreţul faţă de sportivitate. Cei în drept, şi în primul rînd federaţia de specialitate, pe care o dorim acum cu maximum de personalitate şi intransigenţă, au sarcina de a curma răul din rădăcină!

Ieri, în categoria A: RAPID — GLORIA 3—8 (3—5).

Unde mergem?

...BI. — Stadionul Republicii, ora 18, ... Steaua Bucureşti—La Voulte ... (meci internaţional amical) ... Sp... Constructorul, ora 10: I.P.G.G. ter... Constructorul; teren Politehnica, ... Politehnica—Olimpia; teren ... Ti... etului IV, ora 9,30: Arhitectura ... onautica, meciuri în cadrul ca... ...iei B.

...TAŢIE. — Bazinul Dinamo, ora 1... Dinamo Bucureşti—Dynamo Berlin (copii); ora 18: Bucureşti—Varşovia (seniori).

...LO. — Ştrandul Tineretului, ora 11 ... C.F.—Voinţa Cluj (categoria A).

...SCHET. — Teren Progresul, de la 9,30: Universitatea—Constructorii Bucureşti (m), Academia Militară II—Bu... Ploieşti (m), meciuri în cadrul „Cupei R... ...niei".

FOTBAL. — Stadionul Giuleşti, ora 11: Rapid C. F. Bucureşti—Chimia Turnu Măgurele (Divizia C); stadionul Republicii, ora 14,15: Rapid Bucureşti—Farul Constanţa, ora 16: Progresul Bucureşti—A.S.A. Tg. Mureş (Divizia A).

HANDBAL. — Teren Tineretului, ora 9: Universitatea II Bucureşti—Universitatea Cluj (fem. cat. B), ora 10: Politehnica Bucureşti—Pedagogic Bacău (masc. cat. B), ora 11,15: Universitatea Bucureşti—C.S.M. Reşiţa (masc. cat. A), ora 12,30: Universitatea Bucureşti—Mureşul Tg. Mureş (fem. cat. A); teren Dinamo, ora 16,15: I.C.F.—Şcoala sportivă nr. 2 Bucureşti (fem. cat. B), ora 17,15: Confecţia Bucureşti—Progresul Bucureşti (fem. cat. A).

(Urmare din pag. 1)

Ce se întîmplă însă în clipa în care victoria trece pragul casei noastre? Cum o primim?

Şi aici situaţiile sînt diametral opuse: victoria aduce şi lacrimi, dar şi îmbrăţişări cu primul necunoscut ieşit în cale, rămînînd alteori incapabilă să izbucnească dincolo de spaţiile lăuntrice ale sufletului pe care l-a încălzit cu mîngîierile sale.

La toate acestea mă gîndeam după meciul de fotbal la care asistasem miercuri după-amiază pe stadionul Republicii şi mai ales joi dimineaţă după ce cronicarii de specialitate îşi scriseseră cuvîntul.

A ŞTI SĂ PIERZI, A ŞTI SĂ CÎŞTIGI

Dacă a şti să pierzi poate fi calitate şi slăbiciune, a şti să cîştigi ce înseamnă oare? Îmi pun această întrebare pentru că proaspăta, poate chiar prea proaspăta selecţionată divizionară română, aflată la cea de-a doua sa confruntare şi prima pe teren propriu, ne-a adus, de fapt, tot atîtea victorii. Firave desigur, chiar neîndeajuns de convingătoare, dar... victorii. E drept, un succes cu 1—0, ca cel din Berlinul occidental, obţinut într-o finală de campionat mondial ar fi stîrnit vulcane de entuziasm în rîndurile fericiţilor compatrioţi ai purtătorilor gloriosului titlu dar, statistic vorbind, ea ar putea figura pe aceeaşi fişă a victoriilor cu 1—0 pe care ar fi înscrisă şi una dintr-un campionat districtual, cum, tot astfel, un echivoc rezultat de egalitate poate întrista uneori mai mult decît o înfrîngere demnă.

Pe Republicii evoluau miercuri mai mulţi jucători ai zilei de mîine, sau chiar ai celei de poimîine, alături de cei ai momentului actual (ca Ion Nunweiller care-şi trăieşte acum plenitudinea capacităţii sale sportive, prefigurînd certitudinea valorii conştiente şi a conştiinţei valorii) în vreme ce alţi titulari posibili ai Selecţionatei nu se găseau alături de cel numit, implantat ca un arbore robust într-un buchet de tineri pentru a-i susţine, ci tocmai pe Prater. Împărţirea aceasta de forţe din puţinul existent, încurcase — fireşte — calculele posibile pentru alcătuirea unei selecţionate divizionare redutabile, dar deschisese, în acelaşi timp, puţin mai larg poarta curajului, a experimentului dînd, dacă vreţi, un adevărat start al afirmării. Un start ce se făcea auzit în absenţa consacraţilor şi în prezenţa unui adversar considerat — cel puţin pînă în clipa declanşării jocului — apt să suporte pe viu şi fără proteste operaţia. Că ordinea prestabilită a fost puţin deranjată (poate chiar neaşteptat de deranjată) o dovedeşte însăşi declaraţia lui Cirici, antrenorul fotbaliştilor oaspeţi: „A fost cel mai bun meci al reprezentativei izraeliene". Deci şi Cirici se numără printre cei care ştiu să înfrunte insuccesul, chiar cînd este aşteptat (situaţie cu mult mai delicată pentru că înfrîngerea capătă, în acest caz, atribute de adevărată pedeapsă).

Dar publicul nostru, de atîtea ori felicitat pentru obiectivitatea sa, pare a nu fi înţeles pe deplin ceea ce i se înfăţişa; nu cunoştea sau ignora debuturile din formaţie? Se temea poate atît de mult de înfrîngere sau nu înţelegea efortul din arenă pentru însăilarea unui altfel de joc, cu altfel de jucători?

Speriat de spectrul unei înfrîngeri (care tehnicienilor le apărea drept imposibilă) admirabilul nostru public a fost de astă dată, victima unui accident sportiv: a clacat la nivelul nervilor. Aşa am interpretat fluierăturile ce se adresau unor sportivi care reprezentau, la acea oră a zilei de miercuri, fotbalul nostru divizionar de astăzi. Comiteau oare aceşti jucători acte reprobabile ce se cereau fluierate? Nicidecum! Comiteau greşeli tehnice şi tactice, unele elementare. Le comiteau însă în plin şi vizibil efort de a se egala şi depăşi şi neintenţionat; din crampa debutului, din lipsa unei suficiente acomodări, din preocuparea de a executa un program prestabilit, altul decît cel de fiecare zi? Cine poate şti? Nu le-a reuşit decît spre sfîrşitul întîlnirii, dar le-a reuşit pînă în cele din urmă: în minutul 90 tabela indica o victorie cu 3—1!

Teama înfrîngerii s-a risipit, aplauzele s-au revărsat cu generozitate... Către cine? Către aceiaşi jucători, către cei care-i pregătiseră probabil, către noi înşine, desigur, satisfăcuţi de succesul obţinut. Şi de la cine veneau aceste aplauze? De la aceiaşi spectatori care arătaseră pînă atunci că nu ştiu să piardă frumos.

Au fost aplauzele unei deconectări, ale unei destinderi nervoase colective, mai mult — poate — decît ale unei răsplate meritate.

În urechi îmi răsunau însă fluierăturile din prima repriză, deşi acum publicul aplauda. Iată de ce mă gîndesc, totuşi, dacă nu cumva aceste „complimente" ale publicului nu au venit prea tîrziu, atunci cînd de fapt victoria sportivă era un act împlinit, pe care spectatorii îl constatau numai, fără a-l mai putea influenţa.

Iată de ce mă întreb: A ŞTI SĂ PIERZI SĂ FIE OARE MAI GREU DECÎT A ŞTI SĂ CÎŞTIGI?

„CUPA EUROPEI" LA ATLETISM

KIEV 16. — Atleţi din 6 ţări (U.R.S.S., R.F. a Germaniei, R.D. Germană, Franţa, Polonia şi Ungaria) s-au prezentat sîmbătă la startul întrecerilor finale ale celei de a doua ediţii a „Cupei Europei". Deşi vremea a fost răcoroasă (+16 grade), timpul noros şi a bătut un vînt în rafale, peste 25 000 de spectatori au venit la stadionul central să urmărească disputele sportivilor. Cîştigînd 5 din cele 10 probe programate atleţii sovietici conduc după prima zi cu 44 p, urmaţi de cei din R.F. a Germaniei cu 40 p şi de atleţii din R.D.G. cu 36 p. Cîte 2 probe au cîştigat în prima zi reprezentanţii Franţei şi R.D. Germane, iar o probă a revenit selecţionatei R. P. Ungare.

Iată cîteva din rezultatele tehnice înregistrate: 400 m: Nallet (Fr.) 46,3, Roderfeld (R.F.G.) 46,4, Badenski (Pol.) 46,8; greutate: Varju (Ung.) 19,25, Birlenbach (RFG) 19,20, Prollius (R.D.G.) 18,82; lungime: Ter-Ovanesian (U.R.S.S.) 8,14, Stalmach (Pol.) 7,88, Schwarz (R.F.G.) 7,85; 110 mg: Balihin (U.R.S.S.) 14,0, Kolodzieczik (Pol.) 14,2, Schöbel (Fr.) 14,2; 1 500 m: Matusewski (R.D.G.) 3:40,2, Tümmler (R.F.G.) 3:40,5, Baiko (U.R.S.S.) 3:41,2; înălţime: Gavrilov (U.R.S.S.) 2,09, Schillkowski (R.F.G.) 2,07, Noszaly (Ung.) 2,07; 100 m: Sapeia (U.R.S.S.) 10,3, Wilke (R.F.G.) 10,3, Manyak (Pol.) 10,4; ciocan: Klim (U.R.S.S.) 70,58 m, Zsivotzki (Ung.) 68,12 m, Beyer (R.F.G.) 66,80 m; 10 000 m: Haase (R.D.G.) 28:54,2, Mecser (Ung.) 28:55,6, Makarov (U.R.S.S.) 28:58,6; ştafeta 4×100 m: Franţa 39,2, R.F.G. 39,3, R.D.G. 39,4.

★

KIEV. — Pe stadionul din Kiev a luat sfîrşit finala „Cupei Europei" la atletism pentru echipele feminine. Trofeul a revenit pentru a doua oară consecutiv echipei U.R.S.S., care a totalizat 51 de puncte. Pe locurile următoare s-au clasat echipele R. D. Germane — 43 puncte, R. F. a Germaniei — 36 puncte, Poloniei — 35 puncte, Angliei şi Ungariei cu cîte 33 puncte. Ultimele rezultate: disc: Karin Illgen (R.D.G.) 58,26 m; înălţime: Okorova (U.R.S.S.) 1,79 m; ştafeta 4 x 100 m: U.R.S.S. 45,0; lungime: Ingrid Becker (R.F. a Germaniei) 6,63 m. Taliseva (U.R.S.S.) 6,49m, Mary Rand (Anglia) 6,26 m; suliţă: Daniela Jaworska (Polonia) 56,88 m; 800 m: Laine Eriak (U.R.S.S.) 2:06,8.

Un finiş uluitor

Cu riscul de a fi considerat de dv ca lipsit de fantezie sau cum veţi vrea să-mi ziceţi, tot voi repeta ce-au spus atîţia alţii, în zeci şi zeci de ocazii: extraordinară această „cutie" cu minuni care se numeşte... televizor!

Datorită lui am uitat de necazurile ploii de ieri, de lacul circular de pe „23 August", de amînarea mult aşteptatelor campionate naţionale de atletism...

Datorită lui m-am transformat într-o clipită într-un spectator pătimaş, prezent în tribuna stadionului din Kiev...

Datorită lui am urmărit — vă rog să mă credeţi — cu sufletul la gură, cîteva dispute admirabile din cadrul finalei „Cupei Europei" la atletism.

Cursa de 10 000 de metri a fost extraordinară! A fost ceva la înălţimea suratei sale de la Tokio, despre care se spune că n-a avut egal în lunga istorie a atletismului contemporan! Vedeţi dv, există părerea că dintre probele de alergări spectacolul îl oferă doar cele pe distanţe scurte şi medii, că probele de fond sînt, de regulă, puţin interesante, monotone. Cursa de 10 000 m de la Kiev, ca şi cea de la Olimpiada anului 1964, a fost fascinantă. După aproape 10 tururi în care şefia micului pluton a avut-o tînărul alergător Jürgen Haase din R.D.G. la conducere a trecut reputatul fondist ungur Lajos Mecser şi din nou Haase, apoi iarăşi Mecser. Cu două ture şi ceva înaintea finişului, sportivul sovietic Makarov, pînă atunci pe locul patru, la „cutie", a sprintat sec, s-a distanţat de ceilalţi şi în aplauzele galeriei a pornit-o cu hotărîre spre victorie. Haase şi Mecser au sesizat momentul şi i-au prins plasa. Ultimul tur! Makarov părea cel mai proaspăt, astfel că puţini se mai îndoiau de succesul său. Dar, cu 300 m înaintea sosirii, Haase a apăsat pedala acceleratorului pînă la fund şi cu un finiş fantastic a zburat spre firul de lînă. Riposta lui Mecser a fost promptă, dar inutilă, în timp ce Makarov părea pur şi simplu legat de pistă, neputincios să-i urmeze pe cei dinaintea sa.

TER-OVANESIA

Ar mai fi de vorbit poate şi despre „ceasornicul" echipei Franţei la 4×100 m, la fel de bine „reglat", chiar în absenţa „rotiţei" sale numărul 1 (Roger Bambuck), despre cursele de 100 şi 400 m, despre săriturile de dansator ale lui Ter-Ovanesian, despre atîtea alte fapte.

Fără televizor, satisfacţia acestui excepţional spectacol ar fi încercat-o doar spectatorii de la Kiev. Aşa, au avut-o sute de mii, poate chiar milioane de iubitori ai acestui sport pur care este atletismul!

Mulţumiri, Televiziunii!...

ROMEO VILARA

P. S. Ziua a doua a întrecerilor de la Kiev va putea fi urmărită pe „micul ecran", astăzi de la ora 15.

ŞTIRI EXTERNE • ŞTIRI EXTERNE • ŞTIRI EXTERNE

STADLER S-A DISTANŢAT

BELGRAD. — După o zi de odihnă, la Subotica a fost reluat turneul internaţional al candidatelor la titlul mondial. Alexandra Nicolau a remizat cu Konarkowska. Kislova a cîştigat la Perevoznic. Alte rezultate: Nedelkovici—Kuşnir 0—1; Grath—Nowara 0—1; Markovici—Friedmann 1—0; Stadler—Aronson 1—0. Restul partidelor au fost întrerupte.

În clasament conduce Stadler cu 5 puncte urmată de Nicolau şi Kuşnir cu cîte 4 puncte, Markovici şi Kislova cu cîte 3½ puncte etc.

ECHIPA DE BOX (JUNIORI) A ROMÂNIEI DIN NOU ÎNVINGĂTOARE

Selecţionatele de box (juniori) ale R. D. Germane şi României s-au întîlnit în meci revanşă la Dresda. Din nou, victoria a revenit tinerilor pugilişti români cu scorul de 12—10. Au obţinut victorii Kiss, Dobrescu, Cuţov, Ciocîrlea, Năstac şi Lehăduş.

JOCURILE MEDITERANEENE

TUNIS, (Agerpres). — În finala turneului de fotbal din cadrul Jocurilor Mediteraneene de la Tunis, se vor întîlni echipele Italiei şi Franţei. Fotbaliştii italieni au învins Spania cu 2—0 (1—0), iar cei francezi au eliminat Turcia cu 3—0 (2—0). Rezultate din concursul de atletism: înălţime (femei): Hrepevnik (Iugoslavia) 1,70 m; lungime (f): Trio (Italia) 6,13 m. Turneul masculin de handbal a revenit echipei Iugoslaviei, care în ultimul joc a învins cu 35—9 echipa Tunisiei. Pe locul doi s-a clasat Spania, învingătoare cu 18—14 în jocul cu Algeria.

Turneul individual de gimnastică a fost cîştigat de cunoscutul sportiv iugoslav Miroslav Cerar cu 57,45 puncte. Menichelli (Italia) s-a clasat pe locul doi cu 57,25 puncte.

În finala turneului de tenis, Santana (Spania) l-a învins cu 6—4, 6—3, 1—6, 6—3 pe Gisbert (Spania).

PE SCURT

LA MILANO se desfăşoară în prezent un turneu internaţional de tenis rezervat jucătorilor sub 21 de ani. În sferturile de finală ale probei de simplu masculin, Kodeş (Cehoslovacia) l-a învins cu 6—4, 6—3 pe Caimo (Italia). Velasco (Columbia) a dispus cu 1—6, 6—3, 6—2 de Hombergen (Belgia).

ÎNTR-UN turneu demonstrativ de tenis desfăşurat la Omaha, în Nebraska, australianul John Newcombe, învingătorul concursurilor de la Wimbledon şi Forest Hills, a dispus cu 6—8, 6—3, 6—3 de Clark Graebner (S.U.A.). Charles Pasarell (Porto Rico) l-a învins cu 6—4, 6—4 pe australianul Ray Ruffels.

● ÎNTR-UN CONCURS de nataţie desfăşurat la Essen, sportivul vest-german Wolfgang Krämer a realizat în proba de 100 m liber rezultatul de 52,3 (bazin de 25 m).

● JACQUES ANQUETIL a cîştigat turul ciclist al Cataloniei (8 etape), urmat la 37 sec. de spaniolul Gomez del Moral. Anquetil a declarat că la 24 septembrie, la Besançon, va încerca să doboare recordul mondial al orei.

MILDENBERGER ÎNVINS LA FRANKFURT!

După cum au transmis cîteva posturi de radio, aseară, la Frankfurt pe Main s-a desfăşurat meciul de box dintre Karl Mildenberger (R.F.G.) şi Oscar Bonavena (Argentina) pentru turneul succesiunii la titlul mondial al „greilor". Surprinzător, Bonavena a obţinut victoria.